

Video, 5 minutter: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

Den 28. juli 2016, v/næstformand Michelle Rasmussen.

»Jeg inviterer dig til at lære Schiller Instituttet at kende og til at kontakte os.

Verden er i en dyb krise, en civilisationskrise. Det er en brydningstid. Det kan blive meget værre, med et fuldt finanssammenbrud, måske sat i gang af de italienske banker, som er i krise, eller sågar af Deutsche Bank, som står øverst på listen over de store, systemiske krisebanker, og som teknisk set faktisk er bankerot.

Det kan også være krig med Rusland og Kina, ført af dem, som gerne vil forhindre, at disse nationer fører an i skabelsen af en alternativ økonomisk politik.

Vi oplever efterdønningerne efter Brexit-afstemningen i Storbritannien, og det har rystet hele EU. Men det giver os nogle muligheder. En ting, som Helga Zepp-LaRouche og Lyndon LaRouche har krævet, er en redningsplan for Deutsche Bank, men på betingelse af, at Deutsche Bank vender tilbage til den ånd, der var, da Alfred Herrhausen var chef i 1989, hvor han havde en produktionsbaseret politik for banken, og hvor han kom ud med et krav for gældssanering for de fattigste lande og for udvikling af Østeuropa. Dengang var Berlinmuren endnu ikke faldet.

Vi kan takke ja til samarbejde i stedet for krig med Rusland og Kina, om at bygge en Ny Silkevej hele vejen fra Asien til Europa. Vi kan udvide det til at blive en Verdenslandbro, en bro over land, gennem Sydvestasien og hele vejen ned til Afrika. Vi kan følge den tråd, der for nylig er kommet frem,

med Saudi-Arabiens rolle bag angrebene den 11. september 2001, og følge denne tråd helt til det nuværende Britiske Imperiums fraktions rolle bag terrorisme; og så kan vi takke ja til samarbejde med Rusland om at bekæmpe terrorisme.«

Præcisering: Chefen for Deutsch Bank, Alfred Herhausen, blev dræbt af terrorister den 30. november 1989. Berlinmuren faldt den 9. november 1989. Hvis han, som var en ledende rådgiver til den tyske kansler Helmut Kohl, havde levet, ville verden have set anderledes ud.

Denne video blev lavet i forbindelse med omdeling af Schiller Instituttets materiale i jyske og fynske byer.

Kontakter i Jylland:

Kolding: Preben Samsøe, 4146 4714

Aarhus: Hans Schultz, 4841 4096; 6016 4096

Randers: Poul Gundersen, 2082 0350

Her er nogle vigtige links:

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

Helga Zepp-LaRouche: Menneskehedens skønne fremtid – hvis vi undgår dinosaurernes skæbne.

Hovedtale på Schiller Instituttets internationale konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016

Baggrundsmateriale:

Lyndon LaRouches 3-punktsprogram for genopbygning af realøkonomien:

1. Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse

finanskrisen og ødelægge Wall Street

2. Hvordan man skaber ikke-inflationære kreditter gennem et nationalt kreditsystem

3. Infrastrukturprojekter og fusionsøkonomi

Ruslands udenrigsminister Lavrov: BRIKS har en politisk rolle at spille

16. august 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde til TASS, at det forestående BRIKS-topmøde for statsoverhoveder (der skal afholdes i Goa, Indien, 15. – 16. oktober), vil hæve alliancen op fra at være et overvejende økonomisk partnerskab til at blive en politisk alliance.

»I betragtning af, at BRIKS repræsenterer nationer fra alle udviklingsområder i verden, er dette en ekstremt betydningsfuld organisation, der kan bringe fremgangsmåder for løsning af internationale hovedproblemer på linje inden for sine rammer«, lød det fra Lavrov. Initiativet til den foreslåede udvidelse kom fra andre BRIKS-medlemmer, ikke Rusland, sagde Lavrov til TASS. Selv om der ikke vil blive optaget nye medlemmer ved det forestående topmøde, så opfordrede Lavrov »meningsfæller« til at samarbejde med blokken.

Foto: Mangueshi Tempel, et hindutempel i Gamle Goa, Indien.

Det 8. BRIKS-topmøde for statsoverhoveder skal afholdes i delstaten Goa den 15. – 16. oktober, 2016.

»Med Verdenslandbroen vil alle have et job.« Lyndon LaRouche

Det følgende videoklip er et meget kort uddrag af en tale, som hr. LaRouche holdt ved et forum i Washington i 1997 i sammenhæng med *EIR's førsteudgave* af specialrapporten om den Eurasiske Landbro. Denne præsentation var en del af en række af såkaldte »udviklingskonferencer«, der blev afholdt i Washington i løbet af disse år – 1996, 1997 og 1998 – og jeg vil mene, at det, I får at se i denne video, er Lyndon LaRouches »marchordre«. Det var på en måde hans kreative vision om, hvilken rolle, som Kina, med den Nye Silkevej, og ligeledes hvilken rolle Rusland ville komme til at spille i den totale omformning af den strategiske geometri i verden.

Her følger det korte uddrag:

Lyndon LaRouche: Der er kun to respektable nationer tilbage på planeten, dvs. nationer med en respektabel magt: det er USA, nærmere bestemt ikke det USA, der repræsenteres af Kongressen, men af præsidenten. Det er USA's identitet, der udgør en politisk magt, ikke en eller anden sammenkædning af dens bestanddele. USA repræsenteres i dag udelukkende af dets præsident, som en politisk institution. Kongressen repræsenterer ikke USA; de er ikke helt sikre på, hvem, de repræsenterer nu om stunder, eftersom de ikke har besøgt deres vælgere for nylig.

Præsidenten som institution er legemliggørelsen af USA i internationale relationer. Det kan Udenrigsministeriet ikke gøre; Justitsministeriet kan ikke gøre det; intet andet ministerium kan gøre det; kun USA's præsident kan, under vores forfatning, repræsentere USA som en enhed – hele dets personlighed, dets sande interesse, dets hele folk.

Der findes kun én anden magt på denne planet, der kan være ligeså respektløs (arrogant) over for andre magter, og det er Den kinesiske Folkerepublik. Kina er i øjeblikket engageret i et stort projekt for konstruktion af infrastruktur, i hvilket min hustru og andre i en årrække har haft et uophørligt engagement. Der finder en stor reform sted i Kina, som er en »reform af vanskeligheder«. De forsøger at løse et problem. Det betyder ikke, at der ikke er et problem. Men de forsøger at løse det.

Hvis derfor USA, eller USA's præsident(skab), og Kina, deltager i at begunstige *dette* projekt, der undertiden kaldes Silkevejsprojektet, undertiden Landbro-projektet, som, hvis dette projekt med udviklingskorridorer over hele Eurasien og ind i Afrika, ind i Nordamerika, udvides, så er dette projekt tilstrækkeligt til at sætte hele denne planet på en kurs for økonomisk genrejsning. Jeg vil gå lidt i detaljer med dette for at gøre det mere konkret.

Kina har i nogen tid haft et samarbejde med Irans regering. Iran har faktisk været i gang med at fuldføre en række jernbaneforbindelser, der er en forlængelse af Kinas Landbro-program (eller Silkevejsprojekt). For nylig har vi fra Indien set, at det indiske lederskab er mødtes med repræsentanter for Kina for at påbegynde en indledningsvis rute, blandt landruterne, under Landbro-programmet. Én rute går ind i Kunming i Kina. Under Anden Verdenskrig, i dette område, Myitkyina (Burma/Myanmar), havde vi fly, der fløj ind i Kunming, »over Knolden«, som de plejede at sige dengang. Jeg er ganske godt bekendt med dette område.

Men, hvis man har vandvejsforbindelser, kanalforbindelser, og jernbaneforbindelser fra Kunming gennem Myitkyina – dette område – tværs over Bangladesh og ind i Indien, igennem Pakistan og ind i Iran, op til området lige over Teheran, syd for det Kaspiske Hav – så har man en forbindelse til Mellemøsten; man har forbindelse til Centralasien; man har forbindelse til Tyrkiet; man har forbindelse igennem til Europa.

Dernæst er der den nordlige rute, der stort set er den samme rute som den transsibiriske Jernbane, der blev bygget under amerikansk indflydelse og amerikansk rådgivning, af Rusland. Så har man en mellemliggende rute, der er i færd med at blive udviklet, i Centralasien, med Kina og Iran.

Indien arbejder på en plan, der blot involverer at tilføje nogle få hundrede kilometer jernbanelinje – der var mange andre forbedringer langs med den lige linje – og som ville forbinde området nord for Teheran, gennem Pakistan, gennem Indien, gennem Bangladesh, gennem Myanmar og ind i Kunming, ind i Thailand, ind i Vietnam, ned gennem Malaysia og Singapore, over stræderne via en stor bro og ind i Indonesien.

Der er ligeledes en plan for udviklingen af jernbanelinjen gennem det, der var det nordlige Sibirien, over Beringstrædet og ind i Alaska, og herfra ned og ind i USA. Der er en forbindelse til Mellemøsten – flere forbindelser – fra Europa, og også fra Kina; men fra Kina en forbindelse til Mellemøsten og ind i Egypten, ind i hele Afrika.

Så hvad vi har her er en række projekter, som ikke blot er transportprojekter, ligesom den transkontinentale jernbane i USA, der var forløberen for denne idé tilbage i slutningen af 1860'erne og 1870'erne. Man har »udviklingskorridorer«, hvor man i et område, der strækker sig 50-70 kilometer på hver side af jernbaneforbindelsen, har olie- og gasledninger, og så fremdeles. Man udvikler dette område med industri, minedrift, alle sådanne ting. Og det er sådan, man *betaler* for

transportforbindelsen, pga. al den rige, økonomiske aktivitet, der skabes. Med en indbyrdes afstand på nogle kilometer langs hele denne forbindelse foregår der noget, en eller anden økonomisk aktivitet. Folk, der arbejder, folk, der bygger ting, folk, der gør ting. For at transformere denne planet ved hjælp af store projekter for byggeri af infrastruktur, som vil skabe store industrier, nye industrier, nyt landbrug og de andre ting, vi har så desperat brug for. *Der er ingen som helst grund til, at noget menneske på denne planet, der kan arbejde, skulle være arbejdsløs.* Så enkelt er det. Og dette projekt er midlet til dette mål.

Hvis nationerne – som nu omfatter Rusland, Iran, Indien og andre nationer – kommer overens med Kina, og engagerer sig i en forpligtelse til dette projekt, som de bygger hver dag; hvis USA – dvs. USA's præsident, Clinton – forsætter med at støtte denne indsats, som han har gjort, i det mindste rent politik, hvad får man så? Man får USA og Kina og nogle andre lande, der går i samlet flok op imod den største magt på denne planet, som er Det britiske Imperium, kaldet det Britiske Commonwealth (statssamfund). Det er fjenden!

Lad os sige, at, en skønne dag, f. eks. en søndag morgen, præsidenterne for hhv. USA og Kina og et par andre, efter et weekend-møde siger: »Vi har denne weekend besluttet, at vi, baseret på vore rådgivere samt den kendsgerning, at det internationale finansielle og monetære system er håbløst bankerot, som ansvarlige statsoverhoveder, af hensyn til almenvellet må erklære disse bankerotte institutioner konkurs og sætte dem under konkursbehandling. Og det er i vores interesse, at vi samarbejder om dette som nationer, for at undgå at skabe kaos på denne planet.«

Resultatet vil så være, at en sådan meddelelse en skønne søndag morgen med sikkerhed vil få »snakkehovederne« på Washington Tv til at 'spinne'. Men bortset fra det, så betyder det, at hele systemet, fra dette øjeblik, har været en tur i guillotinen, og at hovedet ruller hen ad gaden. Alan

Greenspans hoved, måske.

Det betyder, at vi nu har tilskyndelsen til omgående at opbygge et nyt finansielt og monetært system. Når man skal genrejse et selskab, der er bankerot, til en levedygtig form, hvad gør man så? Man må finde de erhvervsaktiviteter, som selskabet skal gøre, hvilket danner grundlaget for at skabe den nye kredit, der skal få firmaet til at køre igen.

Programmet for Landbroen, med sine globale implikationer, er det store projekt, der direkte og indirekte vil afkaste tilstrækkelig med aktivitet, så at sige, i alle dele af verden til, at vi atter kan få denne verden tilbage på et sundt fundament.

Matthew Ogden: Som man kan høre, så afslører denne tale stor forudviden; og det er i realiteten Lyndon LaRouches aktive indgriben, med rejser til Rusland, med hans hustrus rejser til Kina i denne periode, og med udgivelsen af *EIR's* specialrapport om den Eurasiske Landbro, der har formet den nuværende situation, vi befinder os i. En ting, der er interessant at fremhæve, er de kort, I så. Dengang var mange af disse jernbanelinjer og andre olie/gasledninger blot forslag; men nu er flere af dem faktisk under opførelse.

Jeg mener, at det, 20 år senere, står klart, at dette er det dominerende system, der er ved at vokse frem på denne planet. Samtidig står det transatlantiske system foran en umiddelbar nedsmeltning. En umiddelbart forestående implosion af gæld og eksponering til derivater i betalingsstandsning til billioner af dollars projiceres nu ind i alle storbanker i hele det transatlantiske system.

For et engelsk udskrift af hele fredags-webcastet, se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14279>

Propagandaen om 'Den russiske Trussel' er intet nyt; det har Storbritannien kværnet ud i århundreder

14. august 2016 – En artikel fra 12. aug. på Sputniks nyhedstjeneste, skrevet af Nikolai Gorshkov, skyder på briterne som hovedkilden til den anti-russiske propaganda, som går flere hundrede år tilbage i tiden og begynder med den foragt, som engelske ambassadører og navigatører gav udtryk for i 1500-tallet, hvor de beskrev russere som »et folk, der går fra at være ubehøvlet og til hang til fæle laster«, og helt frem til regeringsmemoer fra 1980'erne, som for nylig er blevet frigivet af UK's nationalarkiver, og som opfordrer Margaret Thatcher til at føre en kampagne imod den »russiske trussel«.

»Den første afbildning af Rusland som et vildt bæst fremkom i 1500-tallets Polen, der forsøgte at etablere dets indflydelse over dets 'mindre europæiske' brødre. Men det var englænderne, der mestrede denne kunst næsten til perfektion«, skrev Gorshkov. »Den allerførste allegori med Rusland som en bjørn fremkom i en serie af engelske kobberstik, 'Den europæiske Race', og som startede i 1737. *The Punch*, der blev etableret i 1841, gjorde denne allegori til hvermandseje. Fra da af har man fremkaldt billedet af det vilde bæst, hver gang, Vesten ønskede at skildre Rusland som et land af vilde.«

Således også under Krimkrigen: »Det var England, især indenrigsminister Lord Palmerston og den britiske presse under anførsel af *The Times* og det satiriske blad *Punch*, der gjorde

stærkest fremstød for, at de vestlige magter skulle erklære Rusland krig.« (Gorshkov havde ikke nødt til at trække en parallel fra sin bemærkning om Krimkrigen frem til nutiden, den, at »briterne ligeledes var nedladende over for deres tyrkiske allierede, hvem London angiveligt ville 'redde' fra den russiske 'bjørn'«.

Gorshkov peger på briterne som kilden til udbredelse af anti-russisk propaganda i USA på diverse tidspunkter i nyere historisk tid, fra udbredelsen af en anti-sovjetisk dækning i 1920'erne og til McCarthy-perioden, hvor »selv Hollywood-krigsfilm om den anti-nazistiske alliance med Moskva, bestilt af Det Hvide Hus, blev erklæret for pro-sovjetisk propaganda. Den russiske bjørn sprang fra briterne og ud af de amerikanske avissider ... «

»Siden da har Rusland aflagt sin kommunistiske fortid, men Vesten synes ikke at være rede til at droppe sin propagandakrig.«

('A People Passing Rude': Brief History of Anti-Russian Propaganda)

<http://sputniknews.com/analysis/20160812/1044174982/uk-anti-russian-propaganda.html>

Europa er ude af trit med tidsånden: Den nye Silkevej viser vejen! Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland og de andre europæiske nationer må omorganisere deres rådne finans- og banksystem og derefter, med perspektiverne for den Nye Silkevej, samarbejde om at opbygge verden. For at dette kan lykkes, må vi alle se ud over vores egen, europæiske næsetip og ærligt med hinanden diskutere spørgsmålet om, hvorfor vi er havnet i denne krise, og åbne os for den vision, der ligger i samarbejdet med Den nye Silkevej.

I Friedrich Schillers ånd: Alle kan bidrage med noget!

Download (PDF, Unknown)

**Det drejer sig om
produktivitet; Vi skal op
på højde med Kina og den
'eurasiske magt'**

15. august 2016 (Leder) – Vil USA genoplive videnskabelig kreativitet og økonomisk produktivitet for på lang sigt at samarbejde fredeligt med Kinas fremskridt?

Vil Europa beslutte at opgive det, som Helga Zepp-LaRouche kalder »selvmordspagten« med Obama og en NATO-ledelse, der planlægger krige med både Rusland og Kina? Hvornår vil Europa i stedet gå med i Eurasiens Nye Silkevej med store infrastrukturprojekter – for ikke at tale om udforskning af rummet og udvikling af fusionskraft?

Dette er de virkelige spørgsmål, som borgere bør engagere sig i – og ikke de katastrofer, der i USA p.t. stiller op til præsidentvalget.

Meddelelsen i dag om, at tyske fusionsforskere går sammen med et statsligt, russisk laboratorium om udvikling af et nyt »polariseret deuterium«-brændstof til fusionskraft viser f. eks. den kreative retning for Europas bedste kapaciteter. Resultatet kan overhale det nylige gennembrud i Tysklands fusionsprogram – men disse resultater er allerede langt overgået af Kinas resultater. Kina gør teknologisk innovation og vækst til temaet for G20-mødet, som det vil være formand for 4. – 5. september i Hangzhou. Det samme gælder for Putins Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok 2. – 3. september.

De eurasiske nationer rykker sammen i en proces, der kan vinde freden så vel som udvikling; og det er lederskabsinitiativer, taget af Ruslands præsident Vladimir Putin, der i vid udstrækning har gjort denne proces mulig.

Det har placeret USA foran et valg – og det er ikke et valg til præsident mellem to Dick Cheney-imitatorer.

Den 12. august forudsagde IMF, at Kinas årlige økonomiske vækst ville falde til 6 % frem til 2020. Hvis dette skulle vise sig at være sandt, så kunne USA – dersom det blev ledet af et revolutionerende nyt præsidentskab, der udsteder statskredit til ny infrastruktur, rumforskning og fusionsteknologier – *håbe* på til den tid at nå op på siden af Kinas vækst!

Amerikanske regeringsfolk og folk fra Federal Reserve

(centralbanken) har langt om længe for nylig indrømmet, at de er bekymret over den amerikanske økonomis meget lave produktivitet, såvel som over økonomiens meget lave vækst. Økonomien under Obama har vist en hidtil uhørt lav vækst i produktiviteten, uanset, hvordan man måler den.

En almindelig måde at måle »produktivitet« på er simpelt hen at dividere BNP med præsterede arbejdstimer. Målt således har væksten i arbejdskraftens produktivitet aldrig nået en årlig rate på blot 1 %, siden Obama i sit første år i embedet underskrev sin »stimuleringslov«. I de seneste 12 måneder har USA's økonomiske vækst udgjort sølle 1,2 %.

Men reelle forøgelse af arbejdskraftens produktivitet kommer fra videnskabelige og teknologiske fremskridt, og fra uddannelse. Den rapport, som blev udgivet af Statskontoret for Forskning i Økonomi (NBER) over den meget store vækst i produktiviteten under Franklin Roosevelts præsidentskab, siger: »Dette skyldtes en meget stærk vækst i generering og distribuering af elektricitetskraft, transport, kommunikation, civilingeniørers og strukturingeniørers arbejde inden for broer, tunneller, dæmninger, hovedveje, jernbaner og systemer til transmission; samt privat forskning og udvikling.« Udfordringerne i al dette moderne infrastrukturbyggeri frembragte teknologiske fremskridt inden for et stort antal industrier, og forskning og udvikling blev stærkt forøget.

Økonomer rangerer 1930'erne, '40'erne og '60'ernes Apolloprojekt som toppunkterne for reel vækst i produktivitet i USA's historie – med en forbedring i produktiviteten på næsten 3 % om året.

Ifølge San Francisco Federal Reserve og NBER var der under George W. Bush' otte år en stigning i denne vækst på 1,0 % om året; og under Obamas snart otte år, 0,75 %.

Tiden er inde til et nyt præsidentskab, og til at indhente Kina.

Foto: De kinesisk producerede højhastighedstog afventer afgang fra jernbanestationen i Hankow, 19. april 2016.

RADIO SCHILLER den 15. august 2016: Det forestående G20-topmøde i Kina: Mulighed for et faseskifte

Med formand Tom Gillesberg

BRIKS' politik efter Hamiltons principper har tvunget det Britiske Imperium ud i tovene

15. august 2016 (Leder) – »Putin er allerede den fungerende præsident for et nyt univers«, hævdede Lyndon LaRouche i sin ugentlige diskussion med Manhattan-projektet d. 13. august. »Putin har opbygget en meget respektabel organisation, som nu optager en stor del af hele planeten! ... Putins

indflydelsessfære er ikke kun Rusland; det er andre dele af hele det asiatiske område.«

LaRouche uddybede det med, at Putin, der arbejder i alliance med Kina, Indien og andre nationer, er i færd med at opbygge et alternativ til det rådende transatlantiske system i form af en global fremgangsmåde efter Hamiltons økonomiske principper. »Man er ved at få noget, der er lig Alexander Hamilton, for Rusland; og ikke kun for Rusland, men for Asien! For hele Asien, praktisk talt. Det er en temmelig stor post.«

De næste 60 dage er fuld af farer, og også muligheder. Vi stirrer nu direkte ned i kanonløbet på en global finanskriser, understregede Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med medarbejdere i dag, en krise, der meget vel kunne komme over os i løbet af september-oktober. Inden for samme tidsrum kommer der en række internationale konferencer – der kulminerer med det 8. BRIKS-topmøde i Indien i midten af oktober – som kan udgøre rammerne for en implementering af det påkrævede, politiske skifte, der er udtænkt af LaRouche, såfremt der mobiliseres tilstrækkelig international politisk vilje for at skabe dette revolutionerende Nye Paradigme.

Kina fortsætter med at udfolde den rigtige fremgangsmåde: »Tiden er inde til at uddanne videnskabelige og teknologiske hjerner,« udtalte Li Zhimin, direktør for Udviklingscenter for Videnskab og Teknologi ved Uddannelsesministeriet, i forbindelse med annonceringen af udgivelsen af Statsrådets plan om dramatisk at forøge proportionen af statsborgere i Kina med videnskabelige færdigheder ved år 2020.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har ligeledes gjort det klart, at hans ven og strategiske allierede, den russiske præsident Putin, vil være æresgæst nummer ét ved det kommende G20-topmøde i Kina d. 4.-5. september – til det Britiske Imperiums og dets stikirenddreng Barack Obamas store rædsel. Kineserne er i færd med, i tæt samarbejde med både Rusland såvel som Indien, at koordinere strategien for G20-mødet og

det efterfølgende BRIKS-topmøde i Indien d. 15.-16. oktober. Deres erklærede politik er at imødegå »de udfordringer, som den globale økonomi i øjeblikket står overfor« ved »at sikre en succesfuld organisering af G20- og BRIKS-topmøderne.«

Denne succes vil blive målt på, at man *omgående* begraver det nuværende dødbringende og bankerotte finanssystem og erstatter det med et system efter Hamiltons principper, der bygger på LaRouches design, som det specificeres i hans **Fire Love**.

Det reelle spørgsmål, som USA og verden står overfor i dag, er en omskabelse af det amerikanske præsidentskab omkring denne politik – og ikke den galskab, der finder sted i den amerikanske valgkampagne. LaRouche udtalte:

Vores præsident er Satans stedfortræder. De ledende kandidater er frygteligt korrupte; så I vil bekymre jer om, hvilken kandidat, I skal vælge? Når I ved, at, i hovedsagen, alle de kandidater, der er på tale, er eksemplarer på ondskaben! At de, på den ene eller anden vis, forkaster deres ansvar som menneskelige væsener for denne proces. Så vi må komme ind til årsagen til problemet ... og sørge for at fjerne denne årsag.

Analyse i det italienske nyhedsmagasin L'Espresso:

Rusland-Tyrkiet-Iran vil løse krisen i Mellemøsten

13. august, 2016 – Det er nu det italienske nyhedsmagasin *L'Espresso*, der skriver en mere realistisk analyse af topmødet d. 9. august, mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan. Men, som Lyndon LaRouche kommenterede, mangler deres analyse den pointe, at der allerede, under præsident Putins lederskab, i hele Centralasien er vokset en ny kombination af lande frem for fred og udvikling, og som Tyrkiet nu har tilsluttet sig.

»Modviljen og harmen imod Vesten er den reelle basis for tilnærmelsen mellem Rusland og Tyrkiet«, siger artiklen i *L'Espresso*.

»Moskvas primære mål er at redefinere det eksisterende system af alliancer, der er fuld af uklarheder og befinder sig i en dyb krise, samt at opnå anerkendelse i Mellemøsten, og videre endnu«, alt imens Ankara ønsker at »slippe ud af den karantæneisolation, som det har befundet sig i efter regeringens reaktion på det fejlslagne kup i landet. Samt at finde så mange allierede som muligt i området, hvor det shiitiske Iran, samtidig med, at Syrien er ved t blive ødelagt, vinder momentum«.

L'Espresso fortsætter, »Moskva-Teheran-Ankara-trioen vil nu løse problemerne i Mellemøsten. Noget, som hverken Washington eller EU aldrig kunne have forudset for et år siden, da de underskrev en aftale om Irans atomprogram, som hævdede alle sanktioner, der var relateret hertil, fra Teheran, så det kunne vende tilbage til systemet af internationale relationer.« Selvfølgelig har dette ikke behaget Saudi-Arabien, »Irans ærkefjende.«

Topmødet mellem Putin og Erdogan har sendt et stærkt signal

til både EU og USA. Europa er hermed blevet fortalt, at det »ikke længere er universets centrum.«

»Det europæiske lederskab befinder sig under nye vilkår, og bør nu flytte sig hurtigere og på mere effektiv vis finde frem til de rette beslutninger,« siger artiklen.

Budskabet til USA er, at Tyrkiet har »andre strategiske optioner på bordet.«

Som LaRouche tilkendegav, undlader *L'Espresso* at se det meget større strategiske billede. Hvad de kalder for Rusland-Iran-Tyrkiet kombinationen har ikke alene blikket rettet hen imod at løse den Syriske krise, men også at stabilisere hele strækningen gennem Kaukasus og ind i Centralasien mod øst og det Indiske Ocean mod syd. Tyrkiet kan bidrage til at løse krisen om Nagorno-Karabakh mellem Armenien og Aserbajdsjan, hvilket ville stabilisere Kaukasus og muliggøre en afgrening mellem Sortehavet og det Indiske Ocean af Nord-Syd Korridoren, der allerede er under udvikling i et samarbejde mellem Rusland, Aserbajdsjan og Iran. Dette kunne fuldføres ved at genåbne jernbanen gennem Armenien fra Aserbajdsjan og Tyrkiet, hvilken forbindelse har været blokeret på grund af den uløste Nagorno-Karabakh konflikt, og derved muliggøre nye transportkorridorer i forbindelse med Silkevejen, og en bevægelse henimod integration af hele den centraleurasiske region.

Putin og Kina imellem –

Indser I ikke, hvad der er sket med verden som helhed?

11. august 2016 (Leder) – Dette er på ingen måde spontane udviklinger. De er resultatet af intervention, foretaget af menneskets kreative intellekt – Vladimir Putins.

Præsidenterne fra Rusland, Iran og Aserbajdsjan mødtes den 8. august, i et møde, der især drejede sig om den Nye Silkevejs internationale nord-sydgående transportkorridor. Herefter vil disse tre landes transport-, energi- og udenrigsministre mødes i Teheran for at forberede endnu et trilateralt topmøde, denne gang i Iran.

Efter mødet den 8. august fulgte også Putins topmøde med den armenske præsident Serzh Sargsyan i Kreml i går. De diskuterede Armeniens integration i den Eurasiske Økonomiske Union, og hvordan en løsning på striden om Nagorno-Karabakh mellem Armenien og Aserbajdsjan kunne opnås, i lyset af Putins nylige topmøde med Aserbajdsjans præsident Aliyev i Baku og hans øvrige diplomati.

Putins historiske topmøde den 9. august i Skt. Petersborg med den tyrkiske præsident Erdogan – hvor de indgik aftaler om kernekraft, øget handel og gasledningen Turkish Stream – efterfulgtes af et møde i dag mellem de to landes udenrigs- og forsvarsministre, samt landenes efterretningschefer. Forventningerne var, at de ville forsøge at koordinere deres handlinger i Syrien, inklusive i den igangværende kamp om Aleppo, nær den tyrkiske grænse.

Det er ingen tilfældighed, at Obama netop nu, med hjælp fra sin medhjælper, Hillary Clinton, pludselig har gjort truslen om krig i Europa større. I går afslørede Ruslands Statslige Sikkerhedstjeneste (FSB), at den havde opsnappet to ukrainske rekognoscerings- og sabotagegrupper i Krim i dagene 7. og 8.

august, hvor de arresterede syv personer, med to russeres liv som indsats (en FSB-officer og en soldat). En af arrestanterne har på russisk fjernsyn tilstået, at de blev sendt af den ukrainske militære efterretningstjeneste for at sabotere infrastruktur.

Putin sagde i går aftes, at den planlagte sabotage havde til formål at destabilisere Krim, der forbereder sig til valg. Han afviste forslaget om at mødes i regi af Normandiet-firkløveret (Rusland, Frankrig, Tyskland, Ukraine) over Ukraine, på sidelinjerne af G20-topmødet i Kina til september, og sagde, at det ikke længere giver nogen mening, når Kiev afviser kompromis til fordel for terror. Og Putin ved, hvad den krimiske premierminister sagde højt: at Kiev ikke ville have gjort dette, uden at have fået grønt lys fra Washington – dvs. fra Obama. Og Obama støttes højlydt i sit fremstød for krig af Hillary Clinton.

»Putin har pludselig fået kontrollen med store udviklinger i verden, og disse karle er gået amok«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Det betyder ikke, at han er perfekt, men han har kontrollen, og de andre flipper ud, og de ved ikke, hvad de skal gøre ved, at de flipper ud. Putin vil gøre, hvad han er nødt til at gøre – forvent, at der viser sig alle mulige former for ondskab. Nu har endnu et angreb vist sig – ikke fra Ukraine, men andetsteds fra, gennem Ukraine.«

Foto: Den russiske præsident Putin med Irans præsident Hassan Rouhani, 8. august 2016. [kremlin.ru]

Putin og Kina sætter den nye

dagsorden

10. august, 2016 (Leder) – I forlængelse af mødet i Sankt Petersborg den 9. august mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Erdogan, vil delegationer af højtplacerede regeringsfolk fra begge lande den 11. august mødes til et trilateralt (dvs. med udenrigs-, forsvars- og sikkerhedsministre) arbejdsrunde, for at udarbejde en samarbejdsplan for en afslutning af krigen i Syrien. Rusland og Tyrkiet planlægger at udvide den bilaterale samhandel til \$100 milliarder om året, en trefoldig forøgelse over tidligere topniveauer. Nord-Syd-korridoren vil nu indbefatte Rusland, Aserbajdsjan, Tyrkiet og Iran, og vil indlejre sig i Kinas projekt for 'Ét Bælte, Én vej' (OBOR). Det russisk-tyrkiske partnerskab vil bringe større stabilitet til hele området, omfattende det Kaspiske Hav, Balkan og Kaukasus, med en udvidelse mod vest af zonen for eurasisk sikkerhed og velstand.

Lyndon LaRouche understregede onsdag, at disse udviklinger ikke skal ses som enkeltstående handlinger. De er del af en ny, global dynamik, der ledes af Ruslands Putin og kineserne. I de kommende uger vil Putin lægge værtskab til Vladivostok Østlige Økonomiske Forum, som nu vil have deltagelse af både den japanske premierminister Abe og den sydkoreanske præsident Park. I forlængelse af G20-topmødet i Kina, vil Kina være vært for det årlige BRIKS-ledertopmøde, som finder sted i begyndelsen af oktober. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Indien i denne uge for yderligere at fremme disse afgørende, bilaterale relationer, og den indiske premierminister Modi talte onsdag ved en videokonference med den russiske præsident Putin, ved en højtidelighed i anledning af åbningen af den første af 5 russisk-byggede kernekraftværker under konstruktion i Indien, og et bilateralt møde på sidelinjen af G20 blev arrangeret.

LaRouche sagde, at Putins lederskab definerer en ny retning

for globalt fremskridt. »Dette er en global proces, der styres af Putin og Kina. De har *de facto* taget ansvaret for en ny retning inden for politik og erstattet rivalisering med samarbejde.« LaRouche anførte, at denne proces allerede i midten af 2015 var i fuld gang, da Putin overværede de kinesiske festligheder i anledning af 70-års jubilæet for afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien. Det er nu i færd med at blomstre og lægge Barack Obamas, briternes og NATO's ynkelige, gamle geopolitiske spil bag sig.

Udviklingen i Sankt Petersborg i denne uge vil få stærk indvirkning i Tyskland, som står over for økonomisk undergang, med mindre Merkels og Schäubles politik omgående opgives. Hold øje med dramatiske forandringer i Tyskland, som det nu haster med. Flere nylige undersøgelser, som er udgivet efter de svindelagtige, såkaldte »stresstests« af ECB/EU-bankerne, konkluderede, at Deutsche Bank er dømt ude, allerede er en »dead bank walking,« – en bank 'på dødsgangen' – og at alene **den form for reorganisering, som Lyndon og Helga LaRouche igennem flere uger har promoveret**, nu kan redde den tyske økonomi fra ruin. LaRouche har gentagne gange advaret om, at et kollaps af Deutsche Bank og destruktionsen af den tyske økonomi for enhver pris må undgås, fordi et sådant kollaps i enorm grad vil forøge faren for verdenskrig.

Udviklingerne initieret af Putin/Erdogan, inklusive udvidelsen af Kinas OBOR-program ind i Nord-Syd-korridoren, der løber fra den Persiske Golf og opad, ind i Europa, byder Tyskland på en perfekt mulighed for at ændre politik.

Det samme gælder for USA, hvor en enorm, politisk kamp udspiller sig under overfladen af den præsidentielle valgkatastrofe. Den politiske promovring af Glass-Steagall i begge partiers valgplatforme, samt den kendsgerning, at flere progressive demokrater i Kongressen og AFL-CIO (USA's største fagforening, -red.), i et åbent brev til udenrigsminister John Kerry har fordømt statskuppet imod Dilma Rousseff i Brasilien, er tegn på, at også USA er moden for en politisk revolution.

Schiller Instituttet har nu udgivet en rapport over forløbet af den historiske Berlin-konference[1], der præciserede den overhængende fare for verdenskrig, men samtidig foreskrev vejen til en ny fremtid med fred og velstand. Denne rapport, der definerer de politiske retningslinjer for det næste amerikanske præsidentskab og for en ny regeringskoalition i Tyskland, bliver allerede cirkuleret og er en perspektivplan for den form for nye, politiske paradigme, som Putin og kineserne promoverer.

Foto: Den russiske præsident Putin deltager i et trilateralt møde med lederne af Aserbajdsjan, Iran og Rusland. [kremlin.ru]

---

[1] Se Helga Zepp-LaRouches åbningstale i Berlin: »Menneskehedens skønne fremtid – hvis vi undgår dinosaurernes skæbne«

Putin handler på strategisk alternativ til krig; Det transatlantiske finanssystem hænger på den yderste rand

8. august 2016 (Leder) – Med ikrafttræden i dag fjernede det europæiske aktiemarkedsindeks, Stoxx Europa 50, simpelt hen Deutsche Bank og Credit Suisse fra sine målinger, for at dets indeksniveau ikke ville blive trukket ned af disse bankers styrtdykkende aktiekurser. Dette er det seneste udtryk for den kendsgerning, at, ikke alene hænger det transatlantiske finanssystem på den yderste rand, men også, at faren kommer fra det faktum, at man fortsætter med at lyve og ikke griber til handling. I løbet af de seneste 48 timer har mange af de større medier i Tyskland og andre steder rapporteret om historien om Deutsche Banks nedtur, og om tilfælde af insolvens, men de undgår fuldstændigt det afgørende spørgsmål: Hvad skal man gøre? For, de har intet svar.

Lyndon LaRouche bemærkede, at de »ser hen til fortiden«. Men for en løsning må vi »se hen til fremtiden«. Han understregede, at sammenbruddet af finanssystemet er hovedspørgsmålet i dag. I juli måned foreslog han, at der må iværksættes en redning af Deutsche Bank, af hensyn til almenvellet, på basis af et nyt mandat for bankpraksis og for kredit til finansiering af produktiv aktivitet, således, som det var tilfældet under den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen. Den 12. juli udstedte Helga Zepp-LaRouche en erklæring om denne redning, »Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld«.

Med mindre, dette bliver gennemført, er det slut med at prætere, at den transatlantiske banksektor stadig er intakt og kan flikkes sammen igen, så den fungerer.

Fremstødet for konfrontation og krig er direkte forbundet med finanssystemets sammenbrud. Der kommer uophørlige krigsråb fra USA's krigshøge, på signal fra den britisk/saudiske akse. Sekretær for USA's Luftvåben[1], Deborah Lee James, sagde til Fox News den 6. august, at Rusland er »en eksistentiel trussel« mod USA. Desuden er »Krigshøge for Hillary«-fænomenet i realiteten et dække for Obama, til at føre krig mod Rusland.

Kendsgerningen er, at den russiske præsident Vladimir Putin aktivt udøver et lederskab for en vej væk fra den nuværende kurs mod garanteret undergang. Se på Sydvestasien. I dag mødtes Putin i Baku med den iranske præsident Hassan Rouhani og den aserbajdsjanske præsident Ilham Aliyev, til drøftelser, der omfattede den »Nord-sydgående transportkorridor« – den 7.300 km lange korridor, der løber fra Det arabiske Hav til Skandinavien; de drøftede et udkast til en erklæring om et fælles anti-terrorsamarbejde. I morgen skal Putin i Skt. Petersborg mødes med den tyrkiske præsident Recep Erdogan, der i går sagde til TASS, at der ikke findes nogen løsning på krigen i Syrien uden om Rusland. I søndags deltog flere end tre millioner mennesker i en massedemonstration i Istanbul til støtte for Tyrkiet.

Disse udviklinger i Sydvestasien kan ses som en del af en bredere omgrupperingsproces. I det asiatiske Stillehavsområde vil Japan og Sydkorea sende betydelige delegationer til det Østlige Økonomiske Forum, som hr. Putin er vært for, i Vladivostok den 2. – 3. sept. Kina vil være vært for G20-topmødet den 4. – 5. sept., inklusive inviterede gæstinationer – Egypten, Pakistan, Thailand og andre.

Det er USA, som indtager pladsen som det stillestående punkt; og det er vores historiske udfordring at ændre dette. I dag begynder der en afgørende intervention, med førsteudgaven af *The Hamiltonian* i 10.000 eksemplarer.

Foto: 8. aug. – Vladimir Putin, Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev og præsident for den Islamiske Republik Iran, Hassan Rouhani, holdt et trilateralt møde. Præsidenterne underskrev en erklæring, der bekræfter deres forpligtelse til at fremme samarbejde. [kremlin.ru]

---

[1] Chef for departementet for Luftvåbnet under Forsvarsministeriet i USA. Sekretæren for Luftvåbnet udpeges fra det civile liv af præsidenten, efter konsultation og godkendelse af Senatet. Sekretæren refererer direkte til Forsvarsministeren.

Putin og Erdogan ændrer situationen

– Barack Obama og Hillary Clinton er isoleret

9. august 2016 (Leder) – Topmødet i dag, i Skt. Petersborg, Rusland, mellem den russiske præsident Putin og den tyrkiske præsident Erdogan, indikerede aftaler om handel og konstruktion af gensidig infrastruktur; om gasledningen »Turkish Stream« for russisk gas; og, af afgørende betydning, om bekæmpelse af terrorisme i Syrien. Her »har Rusland en særdeles fundamental rolle«, sagde den tyrkiske præsident; og om nødvendigt kunne et Rusland og et Tyrkiet, hvis de arbejdede sammen, alene løse krigsspørgsmålet, ifølge Erdogans erklærede synspunkt.

Tyrkiets politik er tydeligvis ændret; Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i opbygningen af den nord-sydgående handel og økonomiske korridor fra Indien til Europa, som er i færd med at blive udviklet af Indien, Iran, Rusland, Kina og centralasiatiske lande.

Men der er meget mere end det, der er ændret. Putin har skabt historie. Den umiddelbare reaktion fra *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, at denne udvikling – i hælene på Putins topmøde med Adsjerbadjan og Iran i går – skaber en betydningsfuld forandring i hele den politiske geometri i området. Det svækker på afgørende vis både Obamas og krigskandidat Hillary Clintons positioner.

»En ny, eurasisk gruppering er nu ved at gå frem, og uanset, hvilken indsats, Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, vil det være for lidt, og for sent«, var LaRouches kommentar.

En blok af eurasiske nationer, der er langt større, vil være motiveret af Kinas »Nye Silkevej«, med dens politik for kredit og opbygning af infrastruktur. Dette økonomiske program kan forlænges til en Marshallplan for hele Mellemøsten og Nordafrika, der hidtil blot har været udsat for ødelæggelse gennem de krige, som Bush, Obama og Clinton har ført.

Tyskland vil komme under et enormt pres for at ændre den af kansler Merkel og finansminister Schäuble førte politik, som beviseligt er en fiasko. Vesteuropa har i realiteten ikke noget valg, nu, da Putin har ændret geometrien i Sydvestasien, sådan, som LaRouche, tilbage den 30. september sidste år, da det russiske militær først kom til stede i Syrien, forudsagde, at han ville.

Obama må stå til regnskab for det amerikanske folk. Han støtter en bogstavelig talt 100 % 's al-Qaeda-terroriststyrke i det nordlige Syrien, som den »foretrukne platform« for at erstatte Assad-regeringen; han har myrdet Libyens præsident, og dernæst støttet en i hast omdøbt al-Qaeda-afdeling i Libyen, som deltog i mordet på amerikanere i angrebet på ambassaden i Benghazi; han støtter Saudi-Arabien i bombningen og ødelæggelsen af Yemen, *efter* saudiernes involvering i angrebene i USA den 11. september, 2001, som dræbte 3.000 amerikanere, var blevet afsløret.

Denne krigspolitik for regimeskifte er det, som endelig kan blive fejlet til side af det, som Putins diplomati og handlinger er i færd med at afstedkomme. En Hillary Clinton-krigspræsident *in spe* kan ikke tolereres i yderligere fire år med Obamas miskrediterede krigspolitik, ganske uanset, hvor mange Cheney- og neokonservativ-galninge, der støtter hende.

Kendsgerningen er, at intet er fastlagt på forhånd i det amerikanske præsidentvalg; de to hovedkandidater er en katastrofe i deres egne partiers vælgeres øjne. Wall Street/London-finanssystemet og de transatlantiske landes nationale økonomier er ved at krakke, og det rette svar på

dette er ikke at fremprovokere en krig med Rusland og/eller Kina.

Vi har brug for et »nyt præsidentskab«, der forpligter sig til et nyt paradigme. Dette nye præsidentskab må genoprette produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, og det må samarbejde med Kina og Rusland om videnskabeligt fremskridt, om rummet, og om freden.

Baggrundsanalyse, fra Lyndon LaRouche:

Lyndon LaRouche: Putin skaber atter historie.

I dag sagde Lyndon LaRouche, »Historiens gang er blevet ændret!« af de aftaler, der er indgået, og de aftaler, der vil komme som en følge af Putin-Erdogan-topmødet. Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i denne nord-sydgående korridor, og mødet mellem Putin og Erdogan vil fremme dette mere dybtgående samarbejde.

Det, jeg så som en mulighed, er nu blevet virkeliggjort. En ny, eurasisk gruppering går nu frem, og uanset, hvilken indsats Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, så vil det være for lidt, og for sent«, sagde han.

LaRouche sagde, at der nu er åbnet udsigt til, at man kan knuse hele det tjetjenske terrorapparat, der i juni måned udførte selvmordsangrebet i Istanbul Lufthavn, og som har erklæret jihad-krig mod Rusland og præsident Putin. Det åbner op for, at hele det eurasiske kontinent kan blive en blok for økonomisk udvikling og sikkerhed. Dette er et alvorlig slag mod præsident Barack Obama og hans britiske støtter. Og det betyder, at Tyskland nu må ændre sin politik, på dramatisk vis.

Foto: Den russiske præsident Putin byder den tyrkiske præsident Erdogan velkommen i Katarinapaladset i Skt. Petersborg, til topmødet den 9. aug.

Putin skal være »Æresgæst« ved G20-topmøde i Kina

5. august 2016 – En regeringstalsmand fra Kinas Udenrigsministerium meddelte i går, at den russiske præsident Vladimir Putin vil være 'æresgæst' ved G20-topmødet i september, som Kina er vært for i byen Hangzhou. Putin er blevet inviteret af præsident Xi Jinping, der vil afholde et fuldt bilateralt møde med Putin i løbet af den periode, hvor topmødet finder sted.

Gui Congyou, direktør for Ministeriets Departement for Europæisk-Centralasiatiske Anliggender, sagde til reportere, at »Ruslands tilstedeværelse ved topmødet er meget vigtigt for Kina, og også for hele verden. Uden Rusland er det umuligt at genrejse verdensøkonomien«. Med en rapport herom den 4. august kommenterede pravdareport.com, at Gui »fremhævede, at Kina og Rusland er de betydeligste magter i Eurasien, og deres strategiske alliance sikrer tryghed og afbalanceret udvikling på hele kontinentet«.

Udover medlemslandene fra G20 har Kina inviteret flere deltagere fra gæstelände. Disse omfatter foreløbig, fra Afrika: Egypten, Senegal og Tchad; fra Sydasien: Pakistan; og fra Sydøstasien: Thailand og Laos.

Den 3. august talte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi om det, han kaldte for en 30 dages »nedtælling til G20-topmødet, der vil finde sted den 4. – 5. september«. Han sagde, at topmødets tema vil blive »Mod en innovativ, stærk, forbundet og inklusiv verdensøkonomi«. Ved en fælles pressekonference med udenrigsminister Saleumxay Kommasith i Laos, nævnte Wang de dusinvis af formøder, der har fundet sted som optakt til

topmødet. Han sagde, at mødet i september vil blive meget produktivt, i modsætning til det foregående møde. Han forudser, at henved 30 betydningsfulde resultater vil blive opnået ved begivenheden.

(Info: G20 er en forkortelse af Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors, og består af en gruppe af finansministre og centralbankledere fra 20 væsentlige økonomier: 19 lande samt den Europæiske Union, der repræsenteres af præsidenten for EU-rådet og den Europæiske Centralbank. Landenes regeringsledere eller statsledere har også periodevis deltaget i G20-topmøder siden første møde i 2008. Samlet udgør G20-økonomierne mere end 80 % af det globale BNP, 80 % af verdens handel (inklusive intern EU-handel) og 2/3 af verdens befolkning. De udgør 82,2 % af verdens økonomiske vækst, målt i forhold til bruttonationalprodukt (BNP) og bruttonationalindkomst (BNI) i årene 2010 til 2016, ifølge IMF.)

USA, professor Cohen: Det drejer sig ikke om Trump – Det drejer sig om 3. Verdenskrig!

31. juli 2016 – Den Ruslandskyndige professor ved New Yorks Universitet, Stephen Cohen, fik et kort interview på CNN i lørdags. Alt imens interviewereren gjorde som forventet og

forsøgte at latterliggøre Cohen for at forsvare Putin og antydede, at han måtte være Trump-tilhænger, advarede Cohen strengt om, at spørgsmålet ikke drejede sig om Trump, men om Tredje Verdenskrig, hvis Vesten fortsætter på sin nuværende kurs.

»Vladimir Putin ønsker at afslutte den 'Nye Kolde Krig' – og det gør jeg også«, sagde Cohen. »Vi nærmer os en 'Cubakrise' med en atomar konfrontation med Rusland, både langs Ruslands grænser og muligvis også over Syrien. Der er absolut ingen diskussion, ingen debat, om dette i de amerikanske medier – inklusive, med forlov, på CNN.«

CNN forsøgte at dreje interviewet hen på et spørgsmål om, at Trump skulle være en stråmand for Putin. Cohen svarede, at han (Cohen) ikke har nogen forbindelse til hverken Trumps eller Clintons kampagne, men at, da Trump sagde, at han ønsker at samarbejde med Rusland på nogle områder, hvilket vi plejer at kalde 'detente', »så kommer medierne, højst forbløffende, ud og er fulde af noget, man kun kan kalde neo-McCarthy-anklager om, at han er en russisk agent, at han er en 'kandidat fra Manchuriet' (hjernevasket), og at han er Putins klient. Så den virkelige fare er det, der bliver gjort imod vores egen politiske proces. Dette er et tidspunkt – i et præsidentvalgår – hvor der burde være en debat«.

Med hensyn til, at Trump har sat spørgsmålstegn ved NATO's rolle, sagde Cohen: »Er NATO en organisation, der søger en mission? For eksempel, så har NATO's mission i løbet af de seneste 20 år været den at udvides stadig nærmere til Ruslands grænser. Folk spørger nu, hvorfor bekæmper NATO ikke international terrorisme? Det er et legitimt spørgsmål – men det bliver ikke debatteret i USA. Vi stiller ikke dette spørgsmål. Vi siger bare, åh, Trump ønsker at opgive NATO.«

<https://www.youtube.com/watch?v=mCMyHJJrdDw>

Tysklands general Kujat for en Marshallplan for Syrien

Wiesbaden, 30. juli 2016 – Det tyske luftvåbens webside rapporterede i går om, at general Harald Kujat (pens.), tidligere formand for den tyske Forbundshærs generalstab (2000 – 02) og tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002 – 05), for flere uger siden holdt en tale til en forsamling på flere hundrede personer ved de det Tyske Luftvåbens Skole for Officerer uden Kommission, i hvilken tale han opfordrede til en Marshallplan for Syrien. General Kujat sagde: »Det er nødvendigt at stabilisere landet, etablere en overgangsregering med frie valg og støtte demokrati og genopbygning, i lighed med Marshallplanen for det tidligere Tyskland efter krigen.«

General Kujat samt en anden taler, Wolfgang Kubicki, næstformand for partiet Frie Demokrater, besvarede begge et spørgsmål om faren for krig i Europa, med »der er ingen, der vil have én«. Dernæst tilføjede general Kujat: »Men en utilsigtet handling kunne eskalere, og dernæst forårsage en krig«, og at konflikter i århundreder er begyndt på denne måde. Rapporteringen fortsætter, med en parafrase af Kujat, med, at »NATO-øvelserne, der finder sted på Ruslands vestlige grænser, bidrager ikke til at lette spændingerne, og de stempler Rusland som en modstander. Kubicki talte om en upassende 'raslen med lænkerne'«, der underminerer indsatsen for en fælles sikkerhedspolitik med Rusland, som blev påbegyndt i 1990. Kubicki trak paralleller til den tyske udenrigsminister Steinmeiers tidligere angreb på »NATO's

raslen med sablerne«.

Begge talere afviste også at bruge Bundeswehr internt i Tyskland imod terrortruslen og påpegede behovet for at udvide politiets kapaciteter. De står fast på den tyske forfatnings klarhed omkring magtens deling, som ikke bør undermineres.

General Kujat er meget kendt for at være streng i spørgsmålet om, at Forbundsdagen er den instans, der kan bemyndige militære deployeringer til udlandet. Anvendelsen af NATO AWACS-fly, som til dels bemannes af tyske tropper, til indsats i Syrien, hvor potentialet for hændelser med russiske luftstyrker kunne finde sted, er en sådan principsag. Den tidligere statssekretær til Forsvarsministeriet og tidligere OSCE-vicepræsident, Willy Wimmer, sagde i går til Sputnik Tyskland, at et amerikansk NATO AWACS-fly og et saudisk AWACS-fly muligvis havde været involveret i det tyrkiske luftvåbens nedskydning af et russisk Su-24 bombefly i november 2015. Agenturets engelske tjeneste, Sputnik International, rapporterede i dag om Wimmers bemærkninger.

Foto: Harald Kujat.

Russerne er forsigtigt optimistiske mht., at den humanitære indsats i

Aleppo kan fungere

30. juli 2016 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov gav udtryk for forsigtig optimisme i forbindelse med den russisk/syriske, humanitære indsats i Aleppo, i bemærkninger, som i går blev offentliggjort af det russiske Forsvarsministerium. Han understregede, at det russiske militær gjorde alt, hvad der stod i dets magt, for at afhjælpe den humanitære situation dér, efter at de havde omringet byen. Dette er faktisk operationens eneste mission, og Ruslands Udenrigs- og Forsvarsministerium havde allerede udsendt appeller til udenlandske modparter og organisationer om at tilslutte sig denne indsats. »Den indledende respons er ganske positiv«, sagde Antonov. »Organisationerne 'Læger uden Grænser' og ICRC, så vel som også FN's generalsekretær for kontoret for Syriens særlige udsending, Staffan de Mistura, har vist interesse for operationen.« Antonov bemærker samtidig, at »reaktionen fra visse medieagenturer og politiske personer, der har set en forklædt plan i de russiske handlinger, er overraskende«. Operationen er udelukkende af humanitær art, men det russiske militær, sagde han, »vil ikke på nogen betingelser tillade indstrømningen af våben til de regioner, der kontrolleres af de militante oprørere«.

De Misturas respons var imidlertid lidt mere kompliceret, end Antonovs fremstilling kan have indikeret. »Det er vores job«, sagde de Mistura om planerne om en korridor, under en pressekonference i Geneve, rapporterer Associated Press. Han gav udtryk for støtte »i princippet« til humanitære korridorer, men sagde, at det skulle finde sted »under de rette betingelser«. »Hvordan kan man forvente, at mennesker – i tusindvis – skal gå igennem en korridor, mens der stadig finder beskydning, bombing og kampe sted?« sagde de Mistura. Russerne ønsker imidlertid tydeligvis, at FN skal være involveret på jorden. »Vi vil grundigt analysere de Misturas initiativer, af hvilke mange fortjener støtte, og vi vil komme

med vore kommentarer«, sagde Antonov. »Vi er parate til et tæt og konstruktivt samarbejde med alle internationale, humanitære organisationer og, naturligvis, med kontoret for FN's særlige udsending til Syrien.«

Pentagons pressesekretær Peter Cook sagde i går, at den russiske operation i Aleppo gennemføres uden nogen koordinering med USA. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde imidlertid, at den situation, der nu hersker i Aleppo, kræver, at USA og Rusland kommer til en eller anden form for gensidig forståelse. Han tilskyndede Rusland til at »få Assad-regeringen« til at samarbejde med FN og gøre det muligt at levere humanitær hjælp til Aleppo. »Situationen i Aleppo gør en gensidig forståelse mellem USA og Rusland endnu vigtigere«, sagde han, iflg. TASS. »Jeg håber, at de aktuelle forhandlinger mellem Washington og Moskva vil give resultater«, afsluttede han.

Alt imens det ikke står klart, hvad der sker på jorden med korridorerne – vestlige medier hævder, at ingen civile tager væk, og ingen militante kæmpere overgiver sig, mens alternative medier, såsom Al Masdar og Fars, rapporterer om det modsatte – så står det klart, at operationen fortsat er en indsats, der gør fremskridt. Russiske militæksperter, som blev konsulteret af Sputnik, »advarer imod at være for optimistisk. Omringning, bemærker de, betyder ikke sejr«. Den form for by-krigsførelse, som et angreb på de tilbageværende dele af Aleppo, der kontrolleres af oprørerne, ville medføre, er vanskelig, farlig og absorberer en temmelig stor, militær indsats og en hel del militære ressourcer. Det er derfor, fremsatte en ekspert, at Damaskus og Moskva i stedet forsøger at overtale de militante kæmpere til at forlade Aleppo. »Hvis dette sker, vil en organiseret modstand ikke være mulig, og byen vil kunne indtages.« Tilbage står dog at se, om dette vil ske.

Foto: Det smadrede Aleppo, omkring første uge af juli.

Lyndon LaRouche: Glem aldrig den lektie, vi lærte af Alfred Herrhausen

27. juli, 2016 (Leder) – De mere betydningsfulde finansielle medier i Europa og USA advarer for tiden om, at det europæiske finansielle system er på randen af en nedsmeltning, hvad enten udløseren, som del af et generelt bankkollaps i Italien, er verdens ældste banks, Monte die Paschis, kollaps, eller det er en nedsmeltning af derivaterne i Deutsche Bank, som af IMF for nylig blev beskrevet som verdens mest »systemisk risikable« finansielle institution. Hele det transatlantiske finansielle system har nået et kritisk punkt, og af denne grund vokser der nu en panikkonsensus frem blandt nogle af nøglespillerne i det britiske spil – Den Europæiske Centralbank, IMF, JP Morgan Chase og Goldman Sachs – der går ud på, at en midlertidig ophævelse af bail-in-loven (ekspropriering af visse typer bankindsud) er af afgørende betydning for at muliggøre en bail-out (statslig bankredning) af de italienske banker, der vurderes at sidde inde med dårlig gæld for mellem 210 og 360 milliarder euro. Deutsche Bank holdt onsdag en spontan pressekonference ved en af sine direktører, for »særdeles kraftigt at afvise« at banken skulle være i færd med at overveje en opdeling mellem sine London-centrerede kasino-operationer (Deutsche Bank har en derivateksponering på \$55 billioner (55 tusinde milliarder, -red.), og sine andre enheder, selv efter, at DB havde offentliggjort et fald i profit på 97,5 %, og en 20 procents nedgang i indtjening i forhold til samme kvartal i 2016.

Det episke sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, er, netop nu, den væsentligste faktor bag driften hen

imod faren for krig – atomkrig – som Obama og NATO har fremprovokeret mod Rusland. Den seneste provokation kommer fra den bulgarske regering, der har beskyldt Rusland for at krænke et opdigtet »NATO-luftrum« under bulgarsk kontrol.

Kendsgerningen, som Lyndon LaRouche udtrykte det under diskussion med kolleger i dag, er ganske enkelt den, at »Deutsche Bank er død. Dette skal siges ligefremt og åbent.« Han tilføjede, at tyskerne burde »bede om Putins råd«.

Mens Wall Street forsat er ekstremt rasende over det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har sat en genindførelse af Glass-Steagall på deres valgprogram for præsidentvalget i 2016, tog LaRouche spørgsmålet et skridt videre. Alt imens Glass-Steagall er fuldstændigt afgørende, så det nødvendigt med yderligere tiltag. Man må påkalde den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausens forbillede. Under Herrhausen var Deutsche Bank en industribank, der investerede i realøkonomien. Selv på højdepunktet af den Kolde Krig investerede Deutsche Bank massivt i den sovjetiske økonomi og tilvejebragte lån til olierørledninger, kraftværker, veje og jernbaner. Mordet på Herrhausen den 30. november, 1989, faldt sammen med den iscenesatte fængsling af Lyndon LaRouche, iværksat af de samme kræfter – George H.W. Bush/Margaret Thatcher/ Francois Mitterand – der påtvang Tyskland Maastrichttraktatens spændetrøje og således aflivede Herrhausens planer om at integrere nationerne i den tidligere Warszawapagt i et forenet europæisk-eurasiske, økonomisk rum.

Den tyske økonomi står på randen af kollaps, som der er garanti for, hvis Deutsche Bank går ned. Det må forhindres for enhver pris, men de umiddelbare forholdsregler må omfatte en tilbagevenden til den form for bankvirksomhed, der blev praktiseret af Herrhausen. Hvis Tyskland går ned, er der så godt som garanti for, at vi får en atomar Tredje Verdenskrig, og det må forhindres gennem nødforanstaltninger.

Endnu en manifestering af den dødbringende krise, som

menneskeheden i dag står overfor, er den fortsatte spredning af den blinde terrorismes pest, hvad enten der er tale om grusomheder begået af Islamisk Stat og andre jihad-kulter, skabt af anglo-saudierne, eller det drejer sig om den »nye vold«, vi på det seneste har set i Tyskland og Japan, og som involverer unge, der, gennem deres afhængighed af sigt-og-skyd-videospil, hjernevaskes til at begå voldelige handlinger.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet, har opfordret til en international, koordineret indsats for at knuse denne terrorsvøbe – i tæt samarbejde med Rusland. Sidste september opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin i sin tale til FN's Sikkerhedsråd til en international indsats, med Anden Verdenskrigs alliance mellem USA og Sovjetunionen som forbillede, for at besejre jihad-terrorismen. Onsdag den 27. juli holdt Putin en tale ved et møde for topplacerede folk inden for russisk sikkerheds- og ordenshåndhævelse, hvor han gentog denne opfordring til en global krig mod terrorisme, der nu udgør en civilisationskrise, som alle nationer må bekæmpe.

**De vestlige samfund er i færd
med
at kollapse – et Nyt
Paradigme, eller**

en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handikappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da

nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med termonuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, af deres egen regering, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil

hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Efter terrorangrebene er det endnu mere presserende nødvendigt at samarbejde med Rusland. Af Helga Zepp-LaRouche

Den russiske præsident Vladimir Putin til FN's Generalforsamling i 2015: »Det, vi i realiteten foreslår, er, at man lader sig lede af fælles værdier og fælles interesser i stedet for af ambitioner. Inden for rammerne af international lov må vi forene vore anstrengelser for at overvinde de problemer, der truer os alle, og skabe en virkeligt bred international koalition mod terrorismen ... «

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes

tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitet. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Download (PDF, Unknown)

**Efter terrorangrebene i Nice,
Würzburg og
München er samarbejde med
Rusland endnu**

mere presserende nødvendigt – uacceptabelt at benytte anledningen til at indføre politistat. Af Helga Zepp-LaRouche

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

23. juli 2016 – Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo) og stifter af Schiller Institutet, skrev en artikel om den strategiske krise og hvad det vil kræve at løse den. Det følgende er en oversættelse af afsnittet om terrorisme, i kølvandet på den dødbringende skudepisode i München den 22. juli.

Hele Helgas tyske artikel kan læses på BüSos webside: <http://www.bueso.de/node/8688>.

Tyskland blev kastet ud i en choktilstand efter massakren i et indkøbscenter i München, med en 18-årig tysk-iraner som

gerningsmand, og som fandt sted kun få dage efter, at en 17-årig afghansk flygtning med en økse angreb og sårede passagerer på et tog i byen Würzburg. Alt imens gerningsmændenes baggrund og motiver stadig er ved at blive undersøgt, så understregede Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 23. juli, at terrorisme, uanset i hvilken form, er blevet en hovedtrussel for hele menneskeheden.

CSU-parlamentsmedlem Hans-Peter Uhl har ret, skrev hun, i at kræve forbedrede forebyggende forholdsregler og øget samarbejdet mellem relevante myndigheder, både nationalt og i udlandet, for at bekæmpe terrorisme. Men, i betragtning af den radikale islams udvikling og måde at operere på, så indebærer dette selvfølgelig samarbejde med Rusland, »det offer, der har den største ekspertise i de tjetjenske netværk og disses forbindelse til Sektor Højre i Ukraine og til ISIS, og som beviseligt, gennem sine militære interventioner i Syrien, er det eneste land, der har haft held til at trække ISIS' magt tilbage.«

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellempøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpation af deres religion, islam.

»Siden Chilcot-undersøgelsesrapporten i Storbritannien satte fokus på, hvordan Tony Blair havde iscenesat aggressionskrigen i Irak på baggrund af overlagte løgne«, bemærker Zepp-LaRouche, »og efter afsløringen af de 28 sider af den

officielle Kongresundersøgelsesrapport om angrebene 11. september [2001] ikke efterlod nogen tvivl om Saudi-Arabiens rolle i finansieringen af terrorisme, vil en politik med 'mere af det samme' være det samme som at være medskyldig i alle nye terrorangreb.

»De tyske myndigheder kan ikke længere skjule sig bag de sædvanlige sociologiske sofismer. Troværdigheden hos hr. Uhl og indenrigsminister Thomas de Mazière, hos medlemmerne af Forbundsdagens komité for interne anliggender og selvfølgelig, hos kansler Angela Merkel, vil afhænge af, om de indleder en officiel undersøgelse for så hurtigt som muligt at kaste lys over disse to dokumenters – Chilcot-rapportens og de 28 sider – implikationer og drage konsekvenserne af dem.

»Det er under alle omstændigheder uacceptabelt at bruge angrebene i Würzburg og München som en anledning til at opbygge en politistat sådan, som Erdogan er i færd med, og at samarbejde med netop de lande, hvis rolle er blevet belyst i Chilcot-rapporten og de 28 sider.«

Vil kansler Merkel gå med til bankredning for Italiens Renzi for at redde euroen? LaRouche opfordrer i stedet

Tyskland til at samarbejde med Putin

23. juli 2016 – En artikel om den italienske bankkrise i det tyske *Die Welt* i dag vil med sikkerhed skabe bølger i Italien, mest pga. artiklens provokerende overskrift: »Italien er på kursen til en 'failed state' (med ordene 'failed state' på engelsk; 'statsbankerot'). Den provokerende overskrift bakkes op af noget, man høfligt kunne karakterisere som en vurdering på baggrund af »etniske fordomme« af årsagen til Italiens problemer: »korruption, mafia, sort økonomi, skatteunddragelse, overdreven social velfærd og statsstøtte, dovent bureaukrati og nepotisme«.

Og dog indrømmer *Die Welt* selv, at Italiens problemer begyndte med euroen (man burde hellere sige: med »konvergenspolitikken« efter 1989). Dette demonstreres tydeligt gennem en medfølgende grafisk fremstilling over industriproduktion, der begynder at stagnere efter 1992 og kollapser i 2008, sammenfaldende med kollapset i verdenshandelen. En anden grafik viser kollapset i indkomst pr. person efter 2011, men den siger ikke dette i det år, hvor Monti-regeringen blev indsat for at uddele mere af den forkerte medicin.

Forfatterne rapporterer imidlertid, at Berlin ikke vil behandle Italien ligesom Portugal blev behandlet. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ved, at »man ikke kan tvinge et stort land som Italien til at indføre ændringer gennem ydmygelse«. Og hvis Italien går ned, går også euroen ned. Ergo må premierminister Matteo Renzi støttes. Han gør det rette job (læs: strukturreformer), men han behøver tid til, at disse reformer virker. Hvis han tvinges til at gennemføre en bail-in (dvs., at de truede banker eksproprierer visse typer af indeståender/værdipapirer i banken, -red.) efter den forestående stresstest af bankerne, vil han tabe den besluttede folkeafstemning i oktober.

Den italienske bankkrises anden vinkel er den, at det ikke kun er italienske familier, der ejer bankobligationer, men også EU-banker og -fonde. »Deutsche Banks og Black Rocks krav om en ny bailout (statslig bankredning, -red.) med skatteborgernes penge er et billigt forsøg på at undgå omkostninger for dem selv«, siger et parlamentsmedlem fra partiet De Grønne.

Desuden er den tyske regering vred over Deutsche Banks cheføkonom, David Folkerts-Landaus krav om en massiv bailout af europæiske banker – inklusive Deutsche Bank. De kalder dette for »et missil uden styring«, der kunne destabilisere banksystemet. Vreden forøges derved, at Renzi på opportunistisk vis har viftet med Deutsche Banks derivat-byrde som et rødt flag. »Det er ikke tilfældet, at denne advarsel fra Renzi til den tyske regering kan ignoreres i Berlin«, skriver de.

Berlin og ECB forventer således, at en kombination af en indsats for Italiens dårlige banker (en fond til 5-6 milliard euro ved navn Giasone) samt en forhandlet løsning med EU-kommissionen om at lette reglerne for bail-in, vil virke. »Man vil ikke få negative ting om Italien at høre fra vores side«, siger kilder i regeringskredse i Berlin. »Italienerne har allerede gjort en masse gode ting. Renzi er en god premierminister og bør beholde jobbet.«

Rapporten i *Die Welt* bekræftedes af en *Bloomberg*-artikel, der citerede tre tyske regeringsfolk, der bad om anonymitet, og som sagde, at Merkel ønsker at undgå enhver ustabilitet i Italien og derfor »er parat til at støtte en fleksibel tolkning af EU-reglerne for at hjælpe ham ... som kunne betyde at acceptere en eller anden form for compensation fra den italienske regering til investorer i de kommercielle banker, for at begrænse den negative politiske konsekvens« af en bail-in.

Briefet om dette, var Lyndon LaRouches kommentar den, at, ja, Italien er på vej til en statsbankerot, men »pointen er:

Hvordan kan man annullere den tendens, der er i Italien i øjeblikket, og som er at gå i denne fælde? Man har et problem med den britiske indflydelse på det italienske system.«

Om den tyske støtte til Renzis politik sagde LaRouche: »Er de idioter?« Man kan løse problemet »på en anden måde«, forklarede LaRouche. »Man kan flankere det. Man kan sige, vi har denne vidunderlige ting, vi gennemfører dette her, man lægger hele denne såkaldte italienske affære til side, og man har alting samlet her.«

»Det, man virkelig har, er muligheden for en forbindelse mellem den tyske økonomi og andre dele af Europas økonomi. Og Putin er nøglen til dette. Putin må opnå samarbejde med nogle personer internt i det tyske system.«

At komme af med euroen »er en mulighed, men man må have færdighederne og intellektet til at få sat den slags ting i gang. For Italien er ikke det eneste land, der er bankerot. Jeg mener, at Putin kunne være den faktor, som, på den ene eller anden måde, vil forandre tingene. For Putin har gang i en operation, der er meget vigtig, og den er korrekt. Hvis man kan få det tyske system ind i et samarbejde med Putin på en eller anden måde, der vil virke. Det står lige på vippen. Og hvis man bliver 'ladyen' (formentlig: den britiske Dronning, dvs. monarkiet, -red.) kvit, har man måske mulighed for at gøre noget ved det.«

Kriserne i Mellemøsten og

Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik' - handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemførende angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud. Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede

Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

Modstanden mod THAAD vokser i Sydkorea

21. juli 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun-hyes kapitulation over for Obamas krigsoprustning i Asien møder voksende modstand internt i selve Sydkorea. Park godkendte det amerikanske krav om at deployere THAAD-missilsystemet (Terminal High Altitude Area Defense), med dets X-bånd-radar med en rækkevide på 2000 mil, i Sydkorea, til trods for, at hendes regering tidligere havde indrømmet, at det var ubrugeligt over for Nordkorea, men en reel trussel over for Kina og Rusland.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at demonstrationerne imod THAAD-deployeringen ikke blot er et udslag af »ikke i min baghave«, men at de er landsdækkende og fokuserer på den ekstreme fare for at gøre Sydkorea til et mål i en udvidet krig.

Xinhua rapporterede i dag om førende sydkoreanske freds fortalere og lærde, der fordømmer Parks farlige træk:

* »THAAD er et spørgsmål, der har en stor, negativ indvirkning på den Koreanske Halvø, Nordøstasien og ligeledes verdensfreden, såvel som også Sydkorea«, sagde Cheong Wook-sik, direktør for Fredsnetværket og medformand af bestyrelseskomiteen for det Civile Fredsforum, under en pressekonference med udenlandske korrespondenter i Seoul.«

* THAAD's X-bånds-radar vil blive opereret af de Amerikanske Styrker i Korea (USFK), og ikke af koreanske tropper. Der er ikke plads til, at vore tropper kan intervenere i operationen. Det er et spørgsmål om Sydkoreas suverænitet«, sagde Park Jung-eun, vicegeneralsekretær for Folkets Solidaritet for Deltagelse i Demokratiet (PSPD).

* »(Sydkoreas THAAD-deployering) var en beslutning om at opgive militær suverænitet til fordel for USA samtidig med, at man hævdede suverænitet over for Kina og Rusland«, sagde Lee Hae-jeong, professor ved Chung-Ang Universitetet. Seouls omstødelse af sin tidligere holdning ville betyde, at man måtte skrotte Park Geun-hyes regerings storstilede diplomatiske politik og sikkerhedspolitik, inklusive det Nordøstasiatiske Samarbejdes Fredsinitiativ og det Eurasiske Initiativ, der behøver samarbejde fra Kina og Rusland, sagde professor Lee og tilføjede, at beslutningen om at deployere THAAD blæste den strategiske tillid bort, som Sydkorea har etableret med Kina og Rusland.

Foto: Flere end 2000 sydkoreanske borgere demonstrerede den 21. juli i Seoul, imod opstillingen af THAAD-missilsystemet (Xinhua).